

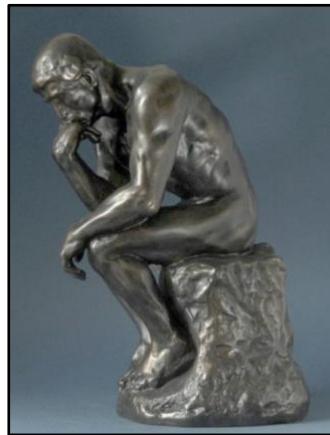
Waar gaan we heen

“De kortste afstand tussen twee punten is een rechte lijn. Alleen: zo is het leven niet; dat is een kronkellijn, want wij weten niet wat het eindpunt is”, hoorde ik laatst iemand op de radio zeggen. En ik kan hem daarin min of meer gelijk geven. Min of meer: want vanuit het geloof weten we heel goed wél wat ons einddoel is. In de Bijbel lezen we het verhaal van de slavernij van het Joodse volk in Egypte, van het wegtrekken onder leiding van Mozes naar het Beloofde Land, land van melk en honing. Vertaald naar vandaag betekent dit dat wij uit de wereld van tijdelijkheid, vergankelijkheid en een mengeling van geluk en ongeluk op weg zijn naar het Beloofde Land dat we de hemel noemen. Maar ook als je dat werkelijk gelooft, moet je toegeven dat je in de praktijk van het leven van alledag dat einddoel lang niet altijd voor ogen hebt en daarom niet in alle opzichten daadwerkelijk als een God-gelovige leeft. Terecht begint elke Heilige Mis met het bidden van de schuldbelijdenis.

De visie dat we geroepen zijn om ons leven zo in te richten dat wij naar ons einddoel toeleven, deelt lang niet iedereen. Meer dan eens hoor ik zeggen: “Het einddoel is van ondergeschikt belang; wezenlijk is de weg daar naartoe”. En ook daar kan ik me gedeeltelijk in vinden. Moslims, Joden en Christenen geloven wel degelijk dat dit einddoel ertoe doet, maar om dat te bereiken, is het belangrijk welke weg je tijdens je leven bewandelt. Als je de ene na de andere scheve schaats rijdt, is het nog maar

de vraag of het hiernamaals er voor jou zo florissant uitziet.

Maar ja, is het niet zo dat we er nauwelijks aan toe komen om ons vragen te stellen over de zin van het

De Denker - Rodin

leven? We zijn immers bezig met duizend andere dingen. En mocht er iets dergelijks even in ons opborrelen, dan hebben we misschien geen zin in die zinvraag. Toch is het zo dat het oprecht zoeken naar antwoorden je eigen geluk kan dienen. Als je kunt geloven dat er meer is tussen hemel en aarde dan je kunt zien en begrijpen, denk dan eens na over de uitnodiging van Jezus: “Kom en volg Mij” (Mc. 1, 17). En antwoord met Petrus: “Heer, naar wie zouden wij anders gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven”. (Joh. 6, 68)

Pastoor P. Horsch

---

*Namen en telefoonnummers van
contactpersonen vindt u bij de
misintenties.*